

"Sakke tehkoon kunniapalkinnot!"

8/4-00

Lasinpuhaltajakerholaiset verestivät neljännesvuosisadan takaisia taitoja

RS Kari-Veli Lehtonen

Jos ei koko maailman, niin mitä suurimmalla todennäköisyydellä Suomen vanhin lasinpuhaltaja oli hetken kuuman lasimassan ääressä JL-Lasin yleisötapahtumassa lauantaina. Maaliskuussa 80 vuotta täyttänyt Oiva Leppänen osallistui Riihimäen Lasinpuhaltajakerhon näyttökseen. Jaakko Liisa Leppänen uunien ääressä testattiin, pysyikö entisillä mestareilla vielä lasi pillin päässä lähes 25 vuoden tauon jälkeen.

Kumelan lasitehtaalla elämäntyönsä tehnyt Leppänen aloitti tekemällä poolia. Tarkoituksena oli tehdä pikariin kanta. Ensimmäinen yritys epäonnistui, kun Simo Stålhammar tarjosi liian paljon kuumaa lasimassaa Leppäsen pilliin. Nokare tulikuumaa lasia syytti pienen palonalun lattiaan.

Toinen yritys onnistui paremmin. Puhaltajakerholaiset tiesivät syyn, miksei aivan ykkösluokan tuotetta syntynyt. Lasimassaa ei kannata moneen kertaan uunissa kuumentaa. Leppänen sai kuitenkin ansaitut suosiosoitukset.

Riihijousissa ovat komeat kunniapalkinnot jatkossa turvattuina, jos Sakari Arminen saadaan uudelleen uunien ääreen. Vanhemman lasinpuhaltajan ammatista marraskuussa 1976 työttömäksi jäänyt mies lähti kahdeksi viikoksi terveyskeskukseen tuuraajaksi. Viikot ovat venähtäneet 23 vuodeksi laitoskorjaajan töissä.

Puhalluspilli vaihtui sähkö-

Sakari Arminen suikeasta työstä syntyi lopulta leveä hedelmälautanen. Viirunauhan kiinnityksessä tarvittiin syöttöapua.

laitteiden ja hammashoitokoneiden korjauksiin täysillä urakointioikeuksilla. Lasitehtaalle hän oli mennyt 15-vuotiaana formupojaksi. Kolme vuotta venähti potinteossa. Eino Piipposen ja Paavo Perttusen kanssa Arminen kävi Ruotsissa ammattitaitoa kasvattamassa vuorineuvos Kolehmainen pyynnöstä.

- Lasikalojen teossa minulla oli omia malleja ruokatuntien viraabelitöissä. Taiteilijoista jäi mieleen hyvä yhteistyö Nanny Stillin kanssa. Kokeneet taiteilijat tiesivät, mitä oli mahdollista lasista tehdä ja mitä ei.

Raskaimpia tehtäviä olivat suuret kristallityöt, Arminen kertoi.

Peukalohenkeä ja postintekoa

Puhaltajilta eivät alan erikoissanat olleet hävinneet. Lasintekoa seuranneet saivat pohtia, mitä milloinkin tehtiin vaikkapa pullonhengelle. Postinteot, punttelit, formut, opaalinauhat, piikit ja laatat olivat kerhováelle tuttuja. Yleisö erotti lasinpuhaltajat juuri hankituista lippiksistä.

Yleisöllekin tarjoutui mah-

dollisuus lasinpuhaltamiseen. Puheenjohtaja Orvo Kohosen suupielet vetäytyivät hymyyn, kun Taisto Kaasisen puhaltama lasimöykky oli muuttua ilmapalloksi, kunnes hajosi. Vihtiläisessä Rauno Huhtisessa oli sen sijaan valmista ainesta alalle. Työ olisi kelvannut oppipojan miltei -harjoitelmaksi.

Kaikkiaan 43 jäsentä käsittävän puhaltajakerhon sihteeri Arminen oli tyytyväinen uudesta puhaltajakunnasta. Kerho ei ole tuhoon tuomittu, vaan tehtaista ja studioista nousee Riihimäellekin lasinpuhalluksen taitajia.